

Baimė ir neprotingi sprendimai. 1 dalis

John Fenn, 2014 m. rugpjūčio mėn. 9 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Šiandien aš parodysiu kaip baimės įtakojami žmonės padaro neprotingus sprendimus, netgi jeigu jie nesupranta, kad jų motyvas baimė, bet galvoja, kad tuo metu jie elgiasi teisingai Viešpatyje.

Jėzus pasakė: „išmintis yra pažįstama/ patvirtinama jos vaikų, tai reiškia, kad išmintingi sprendimai dažnai nematomi iš karto, bet bus patvirtinti jų pasekmių ir rezultatų (vaikų) (Mato 11:19, Luko 7:35)

Apsikvailinau?

Tai buvo pirmas kartas, kai aš jį nuvedžiau vieną į tualetą. Krisas pagalvojo, kad žaislas turi paplaukioti, bet grimzdamas gilyn jis įstrigo ir jo nebuvo galima pasiekti. Kaip vakar prisimenu kaip Džeisonas sušuko nuo laiptų viršaus : „Mama! Tėti! Krisas įmetė mano Lego į tualetą ir dabar vanduo liejasi per viršų ant grindų!“

Aš papumpavau ir kažką įkišau į tualetą. Jis tuoj pat atsikimšo, bet nulūžo rankenėlė. Taigi, nuėjau į techninės įrangos parduotuvę ir santechnikos prekių skyriuje nupirkau viską ko reikėjo, įskaitant ir įrankį skirtą atsitiktinai į klozetą įmestiems daiktams ištraukti.

Kaip mechanikas pasiruošęs surinkti sudėtingą mechanizmą išdėliojau visas tas dalis ant vonios grindų ir liečiau berniukams laikytis kuo atokiau, nors iš tikrųjų nė nesupratau kaip jas visas sujungti. „Na va“ mažčiau, „dabar aš turiu viską ko reikia, kad pasijusčiau tikru idiotu.“

Pasinaudojęs atmetimo principu nustačiau, kas turi būti padaryta pirmiausia. Deja, pirmą pamoką teko išmokti šlapiuoju būdu – juk pamiršau atjungti tekantį vandenį! Bet galų gale Lego žmogeliukas buvo išgelbėtas ir mūsų tualetas vėl veikė.

Nežinojimas ką prie ko prijungti priimant sprendimus

Kartais sprendimų priėmimas yra panašus į dešimtis tualetų dalių išmėtytų panosėje. Mes nežinome ką prie ko prijungti, todėl meldžiamės „Viešpatie padėk!“ ir žygiuojame pirmyn, jungiame savo gyvenimo dalis taip, kaip mums atrodo geriausia, tik tam, kad vėliau suvoktume, jog apsikvailinome... išmintis ar kvailybė yra pažįstama iš jos vaikų. Praėjus metams atsigręžę atgal tenorime viską pamiršti ir stebimės...

Giliai pasislėpusi baimė įtakoja mūsų sprendimus. Norėdami apsispręsti tinkama linkme mes turime pažinoti Tėvą ir turėti Jo ramybę savo dvasioje, taip pat turime žinoti, kada panaudoti sveiką nuovoką ir savo supratimą. Negalime pamiršti, kad baimė yra dvasia – individuali dvasia, kuri mus kankina.

Taigi, šiandien aš pristatau pirmus 3 pavyzdžius iš mano daugiau kaip 40 metų vaikščiojimo su Tėvu. Didesnė jų dalis atspindi tarnavimo patirtį ir tinka visiems, tačiau netaikomi niekam asmeniškai.

Nr.1 - Baimė darbo situacijoje

Man reikėjo konfrontuoti asmenį darbe dėl jo elgesio, bet aš nenorėjau to daryti. Bijočiau, kad manęs neatleistų, nes tas žmogus buvo mano boso bosas. Baimė vertė galvoti apie Barbarą ir vaikus, kurie priklausė nuo manęs, nes tuo metu buvau vienintelis šeimos aprūpintojas. Baimė vertė galvoti, kad berniukai negalės toliau mokytis krikščioniškoje mokykloje ir baimė potencialiai gražino mane į pradžią, kai gaudavau minimalią algą.

Tai skatino galvoti apie namo pardavimą ir persikėlimą į ankštą butą... apie visas blogiausias situacijas. Aš pradėjau spėlioti ar tai jau buvo laikas Viešpačiui atidaryti kitas duris mano tarnavimui. Galvoje iškilo standartinis paaiškinimas/racionalizacija/melas/pusiau tiesa: „Viešpats mane veda“, kurį daugelis naudoja norėdami uždengti tikrąją savo pasitraukimo iš pozicijos priežastį

Taigi, visų pirma ir svarbiausia, aš žinočiau, jog, šioje situacijoje turiu žiūrėti į Kristų, kad tapčiau panašesnis į Jį. Aš pamačiau, kad man nepatinka drąsiai kovoti dėl to, kas teisinga nežiūrint į pasekmes. Aš TAIP norėjau persikelti į kitą darbą. Tuo metu tai atrodė lengviausias kelias. Norėjau pasprukti nuo nesivaldančio boso tam, kad nereikėtų jo konfrontuoti ir augti Kristuje. Pasiryžau sutvardyti abejones ir padaryti tai. Kalbėjau tiesiai šviesiai ir be užuolankų. Jis įvertino mane pripažindamas, kad nesu vienas iš daugelio akiai paklusnių „taip pone“ pavaldinių

Susitelkti į Viešpatį

Per daugiau kaip 4 dešimtmečius aš esu susidūręs su „bestuburiais“ žmonėmis, kurie vengia konfrontacijos ir teisinasi sakydami jog „Viešpats mane veda“. Aišku, kad Viešpats mus veda, bet čia aš

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 1 (2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

turiu omenyje žmones, kurie vietoj to, kad bręstų parodydami Dovydo ar Rūtos drąsą, bruka uodegą iš nepatogios situacijos į kitą darbą ir prasilenkia su Jo ištikimybe šioje kranto pusėje.

Dažnai žmonės ateina į mano ofisą, paskambina arba parašo guosdamiesi, kad jų bosas ar bendradarbis yra siaubingas, keikiasi ir kalba neetiškais bei amoraliais dalykais. Turiu pastebėti, kad dažniausiai jie yra teisūs, nes tas bosas ar bendradarbis iš tikrųjų netinkamai elgiasi ar nesąžiningai vadovauja jiems ir kompanijai... Jų skundai pagrįsti, o kaltininkas greičiausiai turi nemažą asmeninių problemų.

Aš pasakau žmonėms, kad jie turi galimybę augti Viešpatyje, kad Viešpats bando auginti jų asmenybę ir, kad tokie žmonės kaip Juozapas, Samuelis ar Dovydas nesistengė pasitraukti iš situacijos, bet užuot pasišalinę, jie pasirinko PEREITI PER tą situaciją į didesnę subrendimą Viešpatyje. Deja, išgirdę šiuos žodžius žmonės nueina šalin.

Yra laikas palikti situaciją, bet mano patirtis rodo, kad tai reikia daryti tik po to, kai mes būdami druska išdėstome juodu ant balto visus už ir prieš ir leidžiame savo oponentui spręsti. JEI jis atmeta Dievo malonę, kuri ateina per mus, tada Viešpats mus veda toliau, nes šiuo atveju atmesti buvom ne mes, bet Viešpats mumyse.

Daugelis pirmiausia mąsto apie pasišalinimą, užuot galvodami kaip galėtų augti Kristuje esamoje situacijoje. Vietoj to, kad subręstų išmintingai pasinaudodami jiems duota valdžia darbe, jie verčiau apvers savo gyvenimą aukštyn kojom, paliks savo sutuoktinį, vaikus, draugų ratą, ieškodami išsigelbėjimo kitame darbe ir bandydami pasinaudoti Dievu, teisindamiesi, kad tai Jis davė jiems naują darbą.

Žmonių baimė yra viena labiausiai paplitusių. Tie patys žmonės, kurie giriasi Kristumi ir pasakoja kokius nuostabius dalykus Dievas daro jų gyvenimuose, kurie publikuoja liudijimus socialiniuose tinkluose ar liudija draugams ir bažnyčios susirinkimams, staiga, kai reikia būti tikru Dievo vyru ar moterimi, praranda drąsą. Jie galvoja kaip pasišalinti, užuot konfrontavus ir nubrėžus ribas bosui, bendradarbiui ar kolegai darbe

Susitvarkyme su baime PRIEŠ TAI, kai meldžiamės

Filipiečiams 4:4-6 yra viena iš instrukcijų vedanti mus žingsnis po žingsnio. Čia Paulius sako: „(1) Niekuo nesirūpinkite, bet (2) malda ir prašymu su dėkojimu padarykite savo prašymus žinomus Dievui. (3) Ir Dievo ramybė pranokstanti visokį pažinimą, saugos (išlaikys) jūsų širdis ir protus per Kristų Jėzų.“

Problema, kurią aš turėjau, buvo ta, kad kiekvieną kartą melddamasis būdavau sukaustytas baimės, todėl ištaręs „amen“ maldos pabaigoje turėdavau lygiai tiek pat mažai ramybės kaip ir jos pradžioje. Taigi, aš nusprendžiau pasigilinti į Pauliaus instrukcijas ir padalinau jas į 3 žingsnelius. Pirmas žingsnis, po jo eina antras, tada trečias, o rezultatas atneša ramybę.

Visas 3 savaites kovojau su baime ir rūpesčiu. Mano prašymas laukė, tarsi maistas greitpuodyje pastatytame ant galinio viryklės degiklio, kol aš susitvarkysiu su baime. Aš nė nedrįsau įvardinti savo poreikio tol kol netapau visiškai dėl jo ramus. Apsvarsčiau visus galimus variantus savo galvoje taip, kaip tada dėliodamas visas tualetu dalis.

Kiekvieno baimės kelio pabaigoje, aš sutikdavau Jį stovintį su įrašais rankose primenančiais Jo ištikimybę per visas mūsų gyvenimo akimirkas. Mintyse nukeliavęs paskutinį baimės kelią stabtelėjau. TADA išliejau Jam visus savo prašymus ir pratrūkau dėkoti.

Ir staiga Jo ramybė pripildė mano dvasią... Žinojau, kad Jis išgirdo ir pasirūpino Aš žinojau, kad visos tos situacijos detalės bus sudėliotos tinkama tvarka... Dabar jau galiu nedelsdamas susitvarkyti su baime ir maldoje priimti ramybę, nors pradžioje buvo sunku!

Laisvė nuo baimės leidžia mums drąsiai daryti tai, kas teisinga nepaisant aplinkybių. Kartais tai reiškia konfrontuoti kažką darbe ar esant vienam iš atstumtų darbuotojų nubrėžti kas teisinga ir kas ne, kas moraliu ir ne, etiška ir neetiška. Kartais reikia būti kaip Danielius ir Rūta, užuot visiems melavus apie tai, kaip Viešpats man atvėrė duris ir išvedė į naują darbą.

Žinoma, Jis davė jums darbą, bet būkit tikri, jūs SUSIDURSITE su žmonių baime ir šiame ar kitame darbe, nes Jis keičia jus pagal Savo paveikslą ir nesustos kol nepabaigs to ką pradėjo. Kitą savaitę baimė šeimos santykiuose.

Daugiau apie baimę ir sprendimus kitą savaitę! Laiminu!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 2
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

Baimė ir neprotingi sprendimai. 2 dalis

John Fenn, 2014 m. rugpjūčio mėn. 16 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Praeitą savaitę aš dalinausi apie tai, kaip baimė visų pirma verčia bėgti nuo nepatogios darbo situacijos, užuot ieškojus Viešpaties ir leidus Jam mus keisti. Apibendrinamas dešimtmečius savo tarnavimo patirties, aš pateikiau pavyzdžių, kurie tinka visiems, tačiau nėra taikomi nė vienam asmeniškai. Tai pratęsiu ir šią savaitę.

Privatumo ratas plečiasi

Kai Viešpats dirba su žmogum dėl tam tikros problemos, visų pirma Jis daro tai asmeniškai t.y. pirmiausia Viešpats bando atkreipti žmogaus dėmesį į nuodėmę giliai širdyje neįveldamas kitų žmonių. Tai gali trukti trumpą laiką arba metų metus ar net dešimtmečius, kol Viešpats laukia kada žmogus susitvarkys su nuodėme ir daugiau prie jos nebesugrįš.

Tik po to, kai baigiasi visos pastangos, susitvarkyti su tuo žmogumi asmeniškai, Viešpats leidžia apie nuodėmę sužinoti vienam iš jo artimųjų. Tai gali būti sutuoktinis ar draugas. Panagrinėkime vieną pavyzdį iš sutuoktinių gyvenimo.

Įsivaizduokime, kad sutuoktinis sužino apie nuodėmę. Viešpaties ketinimas toks, kad sužinojęs asmuo nusizemintų prieš savo sutuoktinį ir padėtų jam susitvarkyti su tuo, nes dažniausiai abiejų problemos santuokoje galėjo ir išsaukti tą nuodėmę. Čia mes sutinkame Šventąją Dvasią. Būtent čia Ji tarpininkauja, kai vyras ir žmona kovoja su nuodėme neviešindami jos.

Netgi jeigu nuodėmė yra į santuoką atsinešto bagažo dalis, Viešpats atskleidžia ją sutuoktiniui tam, kad šis prisidėtų prie išgydymo ir panašėjimo į Kristų, o visa tai sujungtų sutuoktinius dar tvirtesniu ryšiu.

Tuo pačiu būdu Viešpats veikia ir dviejų artimų draugų tarpe pamažu praplėsdamas privatumo ratą, tam kad asmuo galėtų saugiai tvarkytis su problema žinodamas, kad ji yra patikėta geram draugui.

Jūs greičiausiai nė nesusimąstėte apie šį skyrių tokiam kontekste

Jau minėtas procesas atsiskleidžia Mato 18:15-20. Pagrindinė mintis pradedama vystyti 11 eilutėje kur pasakojama apie pasiklydusią avį. Toliau mintis tęsiama ir Jėzaus moko apie tai, kaip padėti asmeniui, kuris nusizengia (15 eilutė). Pasiklydusi avis žino savo nuodėmę, taigi šiuo atveju Viešpats tvarkosi su ja asmeniškai. Tada Jėzus atskleidžia kitam asmeniui, kuris sužinojęs apie nuodėmę eina pas nusidėjėlį bandydamas padėti jam viską išspręsti. Jeigu gero norintis draugas yra atstumiamas, tada sekantys du ar trys asmenys, taipogi sužinoję apie jo nuodėmę, eina pas jį, jeigu likę trys yra atmetami, tada jie pasako lyderiams.

Asmeniui atmetus lyderio (-ių) pagalbą, Jėzus liepė jį mylėti taip, kaip mylime neišgelbėtą žmogų – ne atstumti ir išvartyti kaip, kad klaidingai moko daugelis pastorių, bet mylėti kaip liepė Jėzus, tokia pat meile, kuri rodoma nusidėjėliui. (Mato 5:43-45; 18:17)

Toliau, tie du ar trys asmenys besirūpinantys savo draugu susitinka melstis turėdami vieną tikslą, kad jų draugas/ė, kuris/i yra kaip ta pasiklydusi avis susitaikytų su Viešpačiu. Šiuo metu Dievas yra jų tarpe ir girdi jų maldas bei kryptingai veikia, kad įvyktų atgaila, išgydymas ir atstatymas. (Jei ši tema jus domina, aš turiu porą įrašų apie atleidimą, klausydami jų galėsite sužinoti plačiau. „Kalno pamokslas 2“ taip pat nagrinėja šią temą.)

Grįžtame prie žmogaus širdies ir Viešpaties

Visų pirma viskas vyksta asmeniškai tarp to žmogaus ir Viešpaties. Jeigu jis atsisako susitvarkyti su nuodėme, Viešpats leidžia sutuoktiniui arba artimam draugui sužinoti apie paslaptį. Jeigu jis vis tiek nenori su tuo susitvarkyti, Viešpats išplečia ratą ir įtraukia trečią asmenį, pastorių ar patarėją. Dievas šioje situacijoje ketina suteikti pagalbą pasinaudodamas trečiuoju asmeniu, kuris yra gerbiamas ir niekam neatskleis problemos, bet padės iš jos išsilaisvinti ir išgyti.

Jeigu asmuo vis dar nenori susitvarkyti su problema, tada toks atsisakymas, turi būti paviešintas Viešpaties. Rašte mes matome tokius karalių Dovydo ir Sauliaus bei Ananijo ir Safyros atvejus, taip pat atvejį su vyru kuris turėjo lytinius santykius su savo pamote iš 1 Korintiečiams 5 skyriaus.

Dabartiniais laikais išviešinti žymių tarnautojų nuopuoliai atsiduria straipsnių antraštėse, ir kiekvienu atveju Viešpats ragina susidoroti su nuodėme tuo pačiu būdu – asmeniškai, tada –atskleisdamas

sutuoktiniui, tada žmonėms tarnaujantiems kartu ir, galų gale, viešumai, kuri (tikėtina) priverčia juos susitvarkyti su savo problemomis.

Mūsų Dangiškasis Tėvas yra daug didesnis nei dauguma krikščionių įpratę manyti, nes Jis taip pat sistematiškai dirba su išgelbėtais ir neišgelbėtais, norėdamas gero ir tikėdamasis suteikti jiems pilnatvę. Pavyzdžiui, sutuoktiniai gyvenantys kitoje gatvės pusėje turėjo nutraukti santuoką po to, kai į viešumą iškilo žmonos romanai su jos viršininku. Šios skrybros tėra tik moters metų metus slėptų įgeidžių pasekmė. Jos atsisakymas su tuo susitvarkyti su Dievo pagalba ar be jos baigėsi iširusia santuoka.

Kita galbūt jūsų pažįstama pora kenčia nuo sutuoktinio priklausomybės lošimams, kuri privedė prie to, kad šeima baigia prarasti namą. Panašių pavyzdžių yra daug ir visose šiose gyvenimo situacijose Viešpats pirmiausia siekia, kad žmogus susitvarkytų su problema asmeniškai, jei ne, tada su sutuoktiniu, jei dar ne, tada su trečiąja puse, o jei ir tada ne, tuomet viešai...

Jis pasisakė, ji pasisakė, o kažkas bijo pasakyti

Tarkime, vienas sutuoktinis randa pornografinio turinio kito sutuoktinio kompiuteryje. Iki šio momento Viešpats dirbo pornografijos stebėtojo širdyje kviesdamas jį liautis stebėjus netinkamus vaizdus, bet jis neklausė Viešpaties ir tęsė tokius veiksmus. Buvusi geismo problema buvo atsinešta į santuoką, tačiau skirtumas yra tas, kad dabar Viešpats davė sutuoktinį į pornografija užsiimančio žmogaus gyvenimą, kad jis/ji padėtų susitvarkyti su šia problema. Taigi kažkuriuo momentu, kai su nuodėme nėra tvarkomasi asmeniškai, Viešpats leidžia sutuoktiniui apie ją sužinoti.

Sutuoktinis, kuris sužino apie nuodėmę yra apimtas/a baimės. Būtent ji mintyse verčia kurti pačius baisiausius scenarijus dar prieš ruošiantis pokalbiui. Ar jis mane paliks? O gal jis man trenks? Ar sužinos mūsų draugai? Kaip aš vėl galėsiu juo pasitikėti? Baimę jaučia ir tas sutuoktinis, kuris slėpė problemą, todėl jis kelia klausimus: ar kita pusė reaguos pykčiu ar romiai? Atgailaus ar išteisins save? Dabar, kai mano paslaptis atskleista ar mano sutuoktinis pasiliks su manimi? Kalbant apie draugus tai dažnai reiškia draugystės pabaigą, nes asmeniui esančiam nuodėmėje pasitraukti yra lengviau nei tvarkytis su nuoskauda ir skausmu kartu su draugu/ais.

Paprastai sunkiausias žingsnis raginamas žengti Dievo, lengviausias yra siūlomas velnio. Ten kur yra patogumas, ten retai yra augimas, o kur yra augimas ten retai yra patogumas. Mokinytė ir panašėjimas į Kristų reikalauja priimti nemažai sunkių sprendimų, kurie ignoruoja baimę, siūlančią bėgti ir pradėti viską iš naujo. Asmuo, kuris nusprendžia nekovoti su problema turi reikalą su stabmeldyste: jis iškelia save kaip stabą aukščiau už Kristų ir augimą Jame.

Baimė siūlo blogiausią scenarijų abiems pusėms. Draugų rate baimė sukelia įsižeidimus, pyktį, nenorą (vėl) būti pažeidžiamam, ragina kaupti senas nuoskaudas.

Ką sako baimė

Baimė kuria pačius baisiausius vaizdinius, tokius, kurie žmonėms neleidžia užmigti naktimis. Dažnai baimė trukdo žmogui apsispręsti. Jokūbo žodžiais tariant, abejojantis (iš anglų kalbos „double minded“ – neapsisprendžiantis arba turintis dvigubą nuomonę) asmuo negali nieko gauti iš Viešpaties. Baimė taip pat verčia asmenį priimti baime paremtus sprendimus, nors ir atrodo taip lyg jie būtų apgaubti dvasingumu: Viešpats mane veda iš čia. Viešpats veda mus iš šitos bažnyčios. Viešpats atvėrė mums kito darbo galimybę kitoje valstijoje.

Tokie staigių pasikeitimų šeimoje ar santuokoje paaiškinimai dažnai yra naudojami kaip priedanga nuodėmei su kuria nekovojama jau keletą metų. Sprendimai, kurie yra priimami remiantis baime retai kada atitinka tobulą Viešpaties valią. Dažniausiai jie tik atitolina neišvengiamą dieną, kai porai tenka susidurti akis į akį su svarbiausiu sprendimu – arba tvarkytis su tuo arba ne, arba pasilikti santuokoje arba ne, ieškoti profesionalios pagalbos arba ne. Viešpats to nepaliks, jie turės vėl sugrįžti ten kur sustojo, galbūt po 1, 5 arba 10 metų, bet Jis ir vėl juos ten sugrąžins.

Baimė jums niekada neprimins Viešpaties malonės ir aprūpinimo visose buvusiose gyvenimo situacijose. Ji nenukreips į praeityje jus lydėjusią begalinę Viešpaties meilę ir gailingumą.

Viešpaties pažadai nėra įtakojami baimės ir nepavaldūs jokiems netikėtiems įvykiams. Mes turime disciplinuoti savo mintis, kad įprastume galvoti apie Viešpaties ištikimybės įrodymus savo gyvenime ir daugiau nebegalvotume apie gąsdinančius dalykus susijusius su ateitimi arba apie tai, kaip galbūt vėl būsime įskaudinti. Kaip pasakė Corrie ten Boom: „Niekada nebijok patikėti nežinomos ateities žinomam Dievui.“

Mes negalime pamesti iš akių fakto, kad vienintelė priežastis kodėl Viešpats parodo nuodėmę yra tik tam, kad jos valdomas žmogus ir jo brangiausi žmonės pradėtų su ja kovoti, atgailautų ir atstatytų santykius bei sutvirtėtų Jame.

Mes ką tik paviršutiniškai apžvelgėme temą „baimė priimant sprendimus“, iki kitos savaitės, laiminu jus!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Baimė ir neprotingi sprendimai.

3 dalis (Šeima ir pinigai 1)

John Fenn, 2014 m. rugpjūčio mėn. 23 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Praėjusiame straipsnyje aš rašiau apie tai, kaip baimė verčia priimti sprendimus, kurių kitu atveju nepriimtume, ir apie tai kaip dažnai tos baimės užmaskuojamos dvasingumu. Šiandien – pirmoji dalis apie šeimą ir problemas susijusias su pinigais.

Bet pirmiausia, ar šis pokalbis jums pažįstamas?...

Kai jūs skaitysite šitą straipsnį, mes būsimė praleidę 2 savaites ardydami Kriso miegamąjį, dabartinį vonios kambarį ir mano darbo kambarį, ruošdamiesi įrengti neigaliajam skirtą lovą ir vonią. Jau pradėjome paruošiamuosius darbu, todėl mūsų namai apkrauti dėžėmis ir atrodo kaip baldų pervežimo sandėlis.

Po ilgo ir rūpestingo daiktų dėliojimo jau nebepajėgdami įtemptai mąstyti toliau tvarkėmės „autopiloto“ būsenoje. Taip stovėdami mano darbo kambaryje ir spoksodami į 12 iki lubų prigrūstų dėžių, mes su Barbara pradėjome pokalbį.

„Gerai, John, dabar jau gali pernešti tas dėžes“. Aš: „Kur?“ „Į mūsų miegamąjį, žinoma, aš juk tau jau sakiau.“ „Kur?“ (Mano veido išraiška vyriškai skelbė: „Aš né už ką šito nedarysiu.“) „Į miegamąjį!“ „Bet kur? Problema tame, kad ten nėra vietos, supranti?“ „Ne nesuprantu, tiesiog paklausk ir perstumk jas“. „Kur? Jau dabar turiu vaikščioti tokiu siauru taku lyg būčiau olimpinis gimnastas ant buomo vien tam, kad pasiekčiau apatinių rūbų stalčių“. „Na, tu ką nors sugalvosi, tiesiog perstumk jas“. „Ne, pati nueik ir pasižiūrėk į mūsų miegamąjį ir pasakyk man kur jas įsprausti.“

(Trumpa pauzė. Ji išeina ir sugrįžta.) „Tu teisus“. (Ak, kaip man patinka išgirsti tokius žodžius iš žmonos lūpų). „Gerai, kuriam laikui mes padėsime jas svetainėje, priešais židinį, tada padarysime vietos tavo dirbtuvėje ir perkelsime ten.“ (Sudužo mano viltys, prieš akis prabėgo dėžėmis ir maišais apgriozdinti mano įrankiai, kurie pranyksta iki kito pavasario atodrekiu.)

Na ką, aš perstūmiau dėžes laikinai priešais židinį ir vėl paaukojau savo dirbtuvę, tačiau Barbara puikiai pasidarbavo atrinkdama, kraudama ir rūšiuodama daiktus, kad padarytų vietos man, nešančiam visas tas dėžes į dirbtuvę.

Sprendimų priėmimas kartais atrodo taip, kaip minėtame pavyzdyje, kiekvienas pasirinkimas tam tikroje situacijoje turi savo baimę, kuri verčia eiti viena kryptimi, tada susidūrus su kita baime, atsitraukti ir pasukti kita kryptimi, o ten vėl susiduri su kita baime.

Ką daryti? Kur pasukti? Vienoje kranto pusėje yra baimė prasilenkti su Dievu, o kitoje – baimė padaryti didelę klaidą velnio įtakoje.

Apie baimę

Kalbėdami apie baimes turime išskirti natūraliąją, kuri sako – neišbėk prieš autobusą – ir natūraliąją baimę prie kurios prilipusi dvasia. Būtent ji sukausto žmogų ir iššaukia dar didesnes baimes. Neišbėk prieš autobusą ir, apskritai, saugokis autobusų, nes jie gąsdinantys. Taip pat neik į autobusų stotis ir geležinkelio stotis, nes jie dar baisesni, daug didesni su daugybe nepažįstamų žmonių. Vėliau jau bet kokia žmonių grupė ima gąsdinti ir darosi baisu išeiti į lauką, nes žmogus pradeda bijoti nepažįstamųjų. Nuo ko viskas prasidėjo? Nuo vieno autobuso baimės.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 5
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

Hebrajams 2:15 kalbama apie Jėzaus darbą: „Kuris ...išlaisvino juos, tuos, kurie visam gyvenimui buvo pasidavę vergystei per mirties baimę“.

Atkreipkite dėmesį, kad mirties baimė pavergia žmones. Graikiškas žodis „vergystė“ – „douleia,“ iš „deo“ reiškia „surišti,“ ir dažniausiai naudojamas „vergo būklės sąlygoms“ išreikšti (Vine).

Mirties baimė suriša žmones ir jie tampa savo baimių vergais. Kaip?

Baimės medis

Įsivaizduokime medį su giliai po žeme įsikerojusia šaknimi. Ta šaknis yra nuodėmė. Medžio kamienas yra mirties baimė ir per jį „maistingosios medžiagos“ keliauja iš šaknų į vaisius. Kitaip sakant, „maistas“ atkeliauja iš nuodėmės šaknies, pereina per mirties baimės kamieną ir pasiekia vaisius. Šio medžio vaisiai yra visos esamos baimės, tokios kaip vorų baimė, uždarytų patalpų baimė, aukščio baimė, šunų baimė, atvirų erdvių baimė, žmonių baimė, gyvačių baimė, skirtingų rasių baimė, ligoninių baimė, vėžio baimė – bet kokia kita baimė yra to medžio vaisius, auginamas mirties baimės, kurią maitina nuodėmė.

Jūs patys galite atsekti, kad vorų baimė kyla iš mirties baimės: voras gali jums įkasti ir užnuodyti, tai reiškia jums teks gultis į ligoninę, tai galbūt gali reikšti, jog užsikrėtėte nuodinga bakterija, o tai gali baigtis tuo, kad neteksite galūnės arba net mirsite.

Baimė skristi lėktuvu? Tai nėra skrydžio baimė, tai baimė numirti lėktuvo avarijoje. Šunų baimė? Vienas iš jų gali jums įkasti, skaudės... tai gali baigtis vizitu į ligoninę, susitikimu su gydytojais, daug skausmo, o kas jeigu šuo sirgo pasiutlige, tuomet gresia mirtis.

Mes buvome išlaisvinti nuo mirties baimės, todėl jau nebesame baimių vergovėje.

Taigi, kai baimės dvasia pasireiškia jūsų emocijose, tai tiesioginė ataka Jėzaus darbui jūsų gyvenime – ir kadangi tai dvasia, ji negali priversti nieko daryti prieš jūsų valią. Jūs turite išmukti priešintis baimei, taip kaip priešintumėtės bet kam kas bandytų jus nustumti nuo uolos. Ir tai nereiškia melstis, nes Jėšua (Jėzus) liepė išvartyti Jo vardu. Priešinkitės su valdžia visiems baimę keliantiems įsivaizdavimams, susitelkite į Viešpatį, garbinkite, dėkokite.

Mes nugalime mirties baimę patikėdami, kad jau esame amžinybėje, jau esame dangaus piliečiai. Tačiau priimti šią dvasinę tiesą į savo gyvenimus ir širdis kaip realybę reikalauja pastangų. Mes turime įsitvirtinti tame ir tikėti, jog nesvarbu kas nutiktų, aš einu į dangų, todėl aš nieko nebijau, nes blogiausia kas gali nutikti – aš būsiu su Jėzumi.

Asmeninė atsakomybė

Įsivaizduokime, kad jūsų namuose kurį laiką apsisotojo vienas iš jūsų giminių, draugų ar pažįstamų. Tarkime, kad tas žmogus įsitraukęs į nuodėmes – galbūt narkotikai, netinkami santykiai, tinginystė.

Jūs su baime savęs klausiate kuo gi viskas baigtųsi, jei aš jam nepadėčiau? Jis atsidurtų gatvėje. Galbūt jis gyventu kur nors prieglaudoje? Bet Viešpatie, ką man su juo daryti? Jei išmesiu jį, tai būsiu kaltas, jei jis numirtų, bet aš negaliu daugiau jo čia laikyti, jis griaua mano gyvenimą.

Turime pripažinti faktą, kad mes, tėvai, auginame savo vaikus mokydami juos būti savarankiškais. Kiekvienas visapusiškai sveikas žmogus turi mokėti pasirūpinti savimi. Nesupraskite manęs neteisingai, būna atvejų kada mes tikrai turime kažkam padėti atsistoti ant kojų, bet Jėšua sakė duoti tik vieną papildomą apsiaustą, ne visą spintą, ir nueiti tik vieną papildomą mylią, o ne nubėgti visą maratoną su jais.

Jei paklusime baimei ir neleisime tokiems žmonėms augti, galime likti emociškai sužeisti ir patirti finansinių nuostolių. Jeigu jie nepradeda savimi rūpintis po to, kai kartu su jais nuėjome papildomą mylią ir davėme jiems papildomą apsiaustą, tada iš malonės davėjo mes pavirstame nuodėmės įgalintojais, nes tokiu būdu skatiname priklausomybę nuo mūsų, o ne nuo Dievo.

Tiesą sakant, užsimaskavę po „krikščioniška meile“, jūs galite stabdyti tokio žmogaus kaip asmenybės augimą ir jo augimą Viešpatyje. Kaip ir minėjau praeitame straipsnyje, paprastai, ten kur jaučiamės patogiai, ten mažai ir augame, o ten kur daug augame, ten retai jaučiamės patogiai. Kartais jūs turite ignoruoti baimes ir leisti jam pasijausti nepatogiai, kad galėtų augti. Pasakykite tokiam asmeniui, kad jūs jau nuėjote papildomą mylią ir davėte jam savo marškinius, todėl dabar yra laikas eiti pačiam ir užsidirbti rūbams.

Atsakymas

Atsakymas yra peržengti baimę ir leisti (galbūt tinkamesnis žodis būtų priversti) tą žmogų atsistoti ant kojų. Mažų mažiausiai ką jie galėtų padaryti gyvendami su jumis, tai sumokėti savąją nuomos dalį ir už patarnavimus bei transporto išlaidas. Sudarykite planą, tegul jie jo laikosi. Tarkime tokį: „už dviejų savaitių turi pradėti dirbti, už keturių jau gausi pirmąją algą ir man priklausau ½ už kambarį ir patarnavimus.“

Taip, jūs galite paremti, jį iki pirmos algos, bet jei po kurio laiko jis arba neturi darbo, arba neišeina iš namų nuo 8 val. ryto ieškoti darbo ir nesugrįžta užpildęs pareiškimų 5 val. vakaro, jūs privalote nubrėžti ribas.

Baimė naudos tave – baimės demonas naudos tave – norėdamas, kad jie amžinai liktų kūdikiais, neužaugusiai ir nuo kitų priklausomais. Nėra lengva nugalėti baimę, norint kažkam padėti atsikratyti tinginystės ar priklausomybės. Kartais dėl to jaučiamės siaubingai, tačiau turime nepasiduoti.

Matote, Dievas duoda galimybes, bet mes turime nuspręsti ar jomis pasinaudosime. Baimė trukdo tokioms galimybėms atsirasti tų žmonių gyvenime, kuriuos mes laikinai priglaudžiame ir laiku nepaleidžiame (pvz.: galimybė augti ir mokytis savimi pasirūpinti). Juk, iš tiesų, mes užkertame Dievui kelią ir kovojame prieš Jo valią, tuo pačiu stebėdamiesi kodėl Jis neatsako. Mes patys dažnai esame ir atsakymas ir problema.

Gerai, pratęsimė kitą savaitę... tikiuosi, kad tai buvo palaiminimas, iki kito karto,

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Baimė ir neprotingi sprendimai. 4 dalis (Šeima ir pinigai 2)

John Fenn, 2014 m. rugpjūčio mėn. 30 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Kai Krisas, prarado norą gyventi, būdamas globos namuose, kurie buvo 2 valandos kelio nuo mūsų, mes žinojome, kad turime persikelti arčiau prie jo, kad galėtume aplankyti jį kiekvieną savaitę, užuot aplankius kartą per mėnesį, ką mes tada galėjome padaryti. Jeigu jis matytų mus kiekvieną savaitę, mes žinojome, kad tai jį vėl grąžintų į gyvenimą, o mamos pagamintas maistas padėtų priaugti tuos 35 svarus, kuriuos jis prarado, kai nenorėjo gyventi.

1 pamoka – Aplinkybės reikalauja veikti

Baimė vertė galvoti, kad jis gali mirti 2 valandos kelio nuo mūsų namų. Ar mes pasiimsime jį į namus mirti? Jie norėjo perkelti jį į slaugos namus. Kaip mes galėsime kažką nuveikti tarnavime ir prižiūrėti jį, nes abiem darbams reikia skirti pilną darbo dieną. Tikėjimas neignoruoja faktų, jis suvokia, kad tikėjimas gali pakeisti faktus. Bet jis vis tiek skaitosi su faktais. Abraomas ir Sara žinojo, kokie jie natūraliai seni, bet turėdami apreiškimą iš Viešpaties, jie žinojo, kad faktai pasikeis. Mes turime pripažinti faktus: Krisas prarado norą gyventi ir merdėjo. Mes turėjome veikti ir veikti nedelsiant.

2 pamoka – Mes turėjome prasibrauti pro baimę

Mes žinojome, kad prieš eidami pas Tėvą, turime padaryti savo dalį –apsvarstyti situaciją. Metų metais aš įgijau patyrimo sekti Filipiečiams 4:6 instrukcijomis, pirmiausia, niekuo nesirūpinti, TADA pateikti savo prašymus Dievui su dėkojimu, o TADA ateis ramybė ir saugos tavo protą ir širdį. Aš dažnai kovojau apsvaistydamas dalykus, galynėjausi su baimė, rūpesčiu, emocijomis savo prote ir kai nurimdavau, TADA aš pateikdavau savo prašymą maldoje. Tai gali užtrukti sekundę ar 2 mėnesius, kol pradėdu melstis.

Bet mes turim įveikti rūpestį, baimę, nerimą – ką daryti? Mes buvome 50 metų amžiaus, nenorėjome nuomotis, mums reikėjo įsigyti nuosavybę. Mes turėjome atidėję pinigų namui, bet tai buvo 2008 metų vasara, kai ekonomika ir akcijų kainos krito, kartu bankrutavo daugybė bankų, tokių kaip AIG, GM, Chrysler ir Wall Street kompanijomis, ir paskolą per mėnesį laiko buvo neįmanoma gauti, o tiek laiko mes tik turėjome veikti. Visi brokeriai atsakydavo, kad nesudarinėja jokių sutarčių, nes bankrutuoja.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 7
(2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

3 pamoka – Padarę savo dalį, apsvarstę visas galimybes, TADA mes meldėmės

Gerai, Tėve, mes pasakėme... mes negalime imti paskolos, tai reiškia, kad pardavėjas turi pasirašyti sutartį. Miestas, kuriame buvo Kriso globos namai buvo neturtingas, neišmintinga buvo pirkti namą tenai, nes vėliau būtų neįmanoma jo parduoti. Namas tarp Tulsos ir jo globos namų būtų gerai, bet mes nenorime miesto arba turėti namo sujungto su kitais namais kaimynystėje. Tai turi būti kaime, tinkamas gyventi neįgaliam, privati nuosavybė, 30 minučių kelio nuo Kriso globos namų.

4 pamoka – Prašyk Tėvo, kad apreikštų Savo valią

Kai padarėme šituos natūralius sprendimus ir įveikėme baimę, mes galėjome melstis konkrečių dalykų. Nedelsiant maldoje aš pamačiau šiaurinės Oklahomos žemėlapi, su Grand Lake žemėlapiu, ir apibrėžtu ovalu vakariniame krante, šiaurinėje ežero dalyje. Tada vaizdas sumažėjo ir aš pamačiau baltą namą apsuptą medžių, kėdę su ratukais terasoje prieš paradines duris, švelnų nuolydį į kiemą, ir tada vaizdas dar labiau susifokusavo, ir aš pamačiau kampinį kambarį, kuris buvo skirtas Barbarai ir neįgaliam pritaikytą vonią. Tada vaizdas dingo.

4a pamoka – Baimės akivaizdoje daryk toliau tai, kas yra natūraliai teisinga

Aš pasakiau Barbarai apie tai, ir pasakiau jai, kad ketinu važinėti po rajoną porą dienų viską tyrinėdamas IŠKYRUS tai, ką Tėvas man parodė. Aš važinėčiau aplink Grand Lake 45 minutes atstumu nuo Kriso, susitelkdamas į 30 minučių kelią nuo jo spindulį... Aš mačiau parduodamus arba labai brangius namus su nekilnojamu turtu arba savininkų parduodamas lūšnas, bet ir tokių buvo mažai ir jie buvo toli. Visi kainavo daugiau kaip 200.000\$, ir tai buvo virš mūsų 500\$ per mėnesį biudžeto.

5 pamoka – elkis pagal apreiškimą – tas veiksmas, tikėjimas, yra tavo širdies atsakas

Trečią dieną aš pasakiau jai, kad pašalinau viską, kas natūraliai trukdė mano ramybei prote, ir žinojau, kad padariau natūraliai viską, ką galėjau. Aš tikslingai nuvykau į tą sritį, kurios vengiau – vietą, kurią Tėvas parodė man regėjime. Ten aš sekiau GPS linija iki mažos namų gyvenvietės ir savo statybos namų, ir tiesiog jų gale buvo namas, kurį aš mačiau regėjime, su lentele priekiniame kieme: „parduoda savininkas“.

Aš nedelsiant paskambinau, palikau žinutę. Taip atsitiko, kad savininkas užkabino skelbimą kieme ir savaitei išvyko iš valstijos. Kai tučiuojau negavau atsakymo, protas ėmė nerimauti. Kai mes užmezgėme kontaktą, jie atmetė mūsų pasiūlymą. Aš paskiau Barbarai, kad aš žinau, ką aš mačiau, aš pažįstu Tėvo balsą, ir vis dar tebeturėjau ramybę, nors mūsų pasiūlymas ir kaina, kurią mums pasakė Tėvas, buvo atmesta.

6 pamoka – Pasilik su apreiškimu, mąstyk, apie jį ir daryk, ką paprastai darai

Ar galite įsivaizduoti, kiek buvo progų bijoti? Kai mes staiga vieną dieną suvokėme, kad Krisas prarado norą gyventi, ir kad aš arba mes abu turime du kartus per savaitę jį aplankyti, kad jis atsigautų, pamaitinti, išvesti, ir tai padėtų jam laikinai atgauti viltį. Globos namai laikinai atidėjo savo planus jį išsiųsti. Bet dabar, tas mūsų pasiūlymas buvo atmestas, o aš buvau tikras, kad girdėjau iš Tėvo, ką mes turėjome daryti? Aš pasakiau Barbarai, kad mes lauksime ir leisime Tėvui sutvarkyti situaciją, nes tai buvo jau ne mūsų reikalas, kai Jis parodė man tą viziją.

Kai mes keitėme lėktuvus Dalase, pardavėjai, baptistų pastoriai, pakeitė savo planus, jausdamiesi įkvėpti Viešpaties priimti mūsų pasiūlymą, nors jiems siūlė dešimtis tūkstančių daugiau, bet jie norėjo būti paklusniais ir taip pat norėjo parduoti namą kam nors, kas yra tarnavime.

7 pamoka – Dievas parodo pabaigtą, subrendusį atsakymą/darbą

Mes čia jau gyvename 6 metus, ir tik dabar namas panašėja į tai, ką aš mačiau regėjime. Aš tik dabar turėjau terasą skirtą kėdei su ratukais prie priešakinio durų; pardavėjo mama sėdėdavo tokioje kėdėje, todėl jai ir buvo įrengta terasa. Bet tik dabar kai pristatome Krisui neįgaliam pritaikytą vonią ir miegamąjį, Barbara taip pat gaus kampinį kambarį savo raštinei, ir tai bus, jeigu bus būtina nugriauti pietinę sieną. Taip sukursime vietos kitam kambariui, prijungtam prie Kriso kambario.

Kai Viešpats pasirodė Sauliui iš Tarso pakeliui į Damaską, Viešpats pasakė Pauliui (per Ananiją *), kad jis liudys Viešpatį karaliams – tai neįvyko dešimtmečiais, nes Viešpats paprastai parodo mums, kas gali įvykti, subrendusį ir užbaigtą darbą. Štai kodėl aš pamačiau mūsų namą pilnai užbaigtą – aš niekada negalvojau apie tai, kol netapo aišku, kad mes turime padaryti pakeitimus dėl jo priežiūros, tada Barbara priminė man tą regėjimą- ir mes buvome sužavėti. (* Apd 9:10-17)

Bus tau pagal tavo tikėjimą

Barbara ir aš galėjome pasiūlyti iš situacijos, nes Krisas merdėjo. Kai globos namų administratorius man pasakė, kad jie turi išsiųsti Krisą į slaugos namus mirti, mes galėjome pasakyti: „taip“. Mes galėjome

gedėti dėl sūnaus netekties, stebėdami kaip jis miršta, ir klausdami Viešpaties: „Kodėl?“. Mes galėjome taip padaryti, nes natūraliai nebuvo sprendimo.

Mes galėjome pasakyti, kad nepertvarkysime viso mūsų gyvenimo ir surinkimo kūno bei lyderių Tulsoje dėl mūsų sūnaus, ir leisime jam išeiti. Bet užuot taip padarę, mes ieškojome išeities pas Tėvą, ir maldavome administratoriaus laiko, tikindami, kad vienas arba abu iš mūsų atvyksime mažiausiai 2 kartus per savaitę, kad būtų atstatyta jo viltis, ir jeigu jie nematys pasikeitimo Kriso elgesyje per 2 savaites tada mes turėsime sutikti.

1 Karalių 17:9 bado metu, Viešpats pasakė Elijui eiti pas moterį Sareptą: „Aš įsakiau našlei tave aprūpinti“. Elijas žinojo, kad atpalaiduotas dangaus aprūpinimas, bet našlė pasirinko baimę, nes kai Elijas atėjo pas ją, ji pasakė jam, kad ji ruošia paskutinį maistą ir tada jie mirs. Bet ji persigalvojo, paliko savo baimę ir beviltiškumą, pasirinko tikėti Eliju, ir dėl to jos miltai nei aliejus nesibaigė ir nuolatos pasidaugindavo.

Mes negalime kaltinti jos, ji žiūrėjo į natūralų pasaulį; badas; maisto liko tik vienam kartui, ir jau tada arti mirtis. Bet kai ji tik atmetė baimę ir pradėjo galvoti „ne taip kaip visi“, kai ji pradėjo galvoti apie dangaus aprūpinimą, kurį atstovavo Elijas, ji pamatė stebuklą nepaisant aplinkybių, kurios prislėgė visą tautą. Aprūpinimas buvo tenai, JEIGU ji atmetė baimę, jeigu ji pažvelgtų į dangų ieškodama išeities, kurios ji niekada nesitikėjo.

Aš viliuosi, kad skaitydami mano istoriją ir šią seriją, jūs pamatysite daug galimybių, nes dangaus aprūpinimas yra mūsų gyvenime, ir tiems, kuriuos mes mylime ir rūpinamės. Nors tai gali reikšti didelius sunkumus ir pasikeitimą, netgi gyvenime tu, kuriuos mylite, bet - tai jūsų aprūpinimas. Baimė pateikia vieną istoriją, ir ji gali būti pagal tą baimę ar aplinkybes. Bet tiems, kurie nori atmesti baimę – aš turiu galvoje, tikrai atmesti, skiriant laiką susidoroti, kol jūs gausite apreiškimą iš dangaus, ir NENEŠITE jos savo maldose iki „Amen“ – tiems yra antgamtinis aprūpinimas ir augimas, kaip asmeniui, ir asmeniui Kristuje.

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com